

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA”

Autor:

mgr Sylwia Czubaszek

Współpraca autorska:

mgr inż. arch. Agnieszka Bielecka
Członek Zachodniej Okręgowej Izby Urbanistów
z/s we Wrocławiu (nr Z-474)

Spis treści:

1. Wprowadzenie

1.1 Podstawa formalno – prawna opracowania prognozy

1.2 Przedmiot i cel prognozy

1.3 Metodyka

1.4 Materiały wejściowe

2. Informacje o zawartości, głównych celach planu miejscowego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

2.1 Obszar objęty opracowaniem

2.2 Zawartość planu miejscowego

2.3 Ogólne ustalenia przyjęte w planie miejscowym

2.3.1 Przeznaczenie terenu

2.3.2 Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego terenu

2.3.3 Zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego

2.3.4 Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

2.3.5 Ustalenia szczegółowe dla wybranych jednostek terenowych

2.3.6 Ustalenia dotyczące infrastruktury komunikacyjnej

2.3.7 Ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej

2.4 Powiązania z innymi dokumentami

2.5 Zgodność celów planu miejscowego z celami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

3. Stan środowiska obszaru objętego planem miejscowym

4. Obszary i obiekty chronione prawnie

4.1 Obszary i obiekty chronione prawnie znajdujące się w granicach obszaru objętego planem miejscowym

4.2 Obszary i obiekty chronione prawnie znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

4.3 Obszary i obiekty wartościowe dla dziedzictwa kulturowego

5. Prognoza oddziaływania na środowisko

5.1 Potencjalne zmiany aktualnego stanu środowiska przy braku realizacji planu miejscowego

5.2 Główne planowane zmiany w zagospodarowaniu terenu

5.3 Przewidywany wpływ planu miejscowego na środowisko i jego elementy

5.3.1 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary Natura 2000 i inne obszary objęte ochroną prawną

5.3.1.1 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary Natura 2000 znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

5.3.1.2 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary objęte ochroną prawną znajdujące się w granicach obszaru objętego planem miejscowym

5.3.1.3 Wpływ ustaleń planu miejscowego na inne obszary objęte ochroną prawną znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

5.3.2 Wpływ ustaleń planu miejscowego na różnorodność biologiczną, świat roślin i zwierząt

5.3.3 Wpływ ustaleń planu miejscowego na krajobraz

5.3.4 Wpływ ustaleń planu miejscowego na klimat

5.3.5 Wpływ ustaleń planu miejscowego na powietrze

5.3.6 Wpływ ustaleń planu miejscowego na gleby

5.3.7 Wpływ ustaleń planu miejscowego na powierzchnię ziemi – rzeźbę terenu

5.3.8 Wpływ ustaleń planu miejscowego na wodę

5.3.9 Wpływ ustaleń planu miejscowego na zasoby naturalne

5.3.10 Wpływ ustaleń planu miejscowego na stanowiska archeologiczne

5.3.11 Wpływ ustaleń planu miejscowego na stan zdrowia ludzi

5. 4 Informacja o możliwym oddziaływaniu transgranicznym na środowisko

5.5 Zadania z zakresu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko określone w planie miejscowym

6. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego

7. Rozwiązania alternatywne

8. Wnioski

9. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

1. Wprowadzenie

1.1 Podstawa formalno – prawna opracowania prognozy

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z przepisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 z późn. zm.)*.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy został opracowany zgodnie z Uzgodnieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 08.04.2010 r. oraz z Uzgodnieniem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Powiecie Warszawskim Zachodnim z dnia 12.05.2010 r.

1.2 Przedmiot i cel prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska”, sporządzanego na podstawie Uchwały Nr XXV/165/2004 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 9 listopada 2004 roku, zmieniającej Uchwałę nr XXI/143/004 Rady Miejskiej z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska”.

Celem prognozy jest ocena potencjalnych skutków środowiskowych realizacji przyjętych rozwiązań planu miejscowego. Celem prognozy jest również ocena potencjalnych skutków środowiskowych w przypadku nie przyjęcia planu miejscowego, a także przedstawienie ewentualnych rozwiązań alternatywnych, które pozwolą na zmniejszenie bądź wyeliminowanie negatywnych skutków wynikających z zapisów planu miejscowego.

1.3 Metodyka

Metodyka opracowania prognozy oddziaływania na środowisko została opracowana zgodnie z zakresem prognozy, określonym w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 z późn. zm.)* oraz charakterem ustaleń planu miejscowego i jego skalą.

W prognozie przedstawiono główne cele i ustalenia planu miejscowego oraz jego powiązania z innymi dokumentami. Przedstawiono istniejący stan środowiska. Wyodrębniono działania zapisane w planie miejscowym, które mogą wpływać na stan i funkcjonowanie środowiska. Szczególną uwagę zwrócono na ustalenia dotyczące terenów objętych ochroną prawną, w tym na obszary Natura 2000. W celu ograniczenia i zapobiegnięcia negatywnych oddziaływań na środowisko realizacji zapisów planu miejscowego, przeprowadzono jego ocenę oraz zaproponowano rozwiązania alternatywne.

1.4 Materiały wejściowe

Podstawowym materiałem wejściowym do prognozy jest *Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska”* w gminie Łomianki.

Ponadto przy sporządzaniu prognozy posłużono się następującymi opracowaniami i materiałami:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 z 7.11.2008 r. poz. 1227);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki, zatwierdzone uchwałą Nr XLIII/293/2006 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 lipca 2006 r.;
- Wieloletni Plan Inwestycyjny gminy Łomianki do 2015 roku, Łomianki, 2008 r. ;
- Strategia zrównoważonego rozwoju gminy Łomianki do 2020 roku, Łomianki, 2008 r. ;
- Ekofizjografia – opracowanie podstawowe do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki”, UTIL Sp. z o.o., Grodzisk Mazowiecki 2003 r.;
- Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008 r.;
- Gminny plan gospodarki odpadami dla gminy Łomianki na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015 (projekt), Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008 r.;
- Koncepcja systemu wodociągowo-kanalizacyjnego Gminy Łomianki – Wstępne studium wykonalności; Główny Instytut Górnictwa – Zakład Ochrony Wód, Katowice 2007 r.;
- Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe Miasta i Gminy Łomianki (projekt); Fundacją na Rzecz Efektywnego Wykorzystania Energii, z siedzibą w Katowicach, przy ul. Wierzbowej 11;
- Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i gminy Łomianki w okresie 2006-2008, Łomianki 2008 r.

2. Informacje o zawartości, głównych celach planu miejscowego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

2.1 Obszar objęty opracowaniem

Obszar objęty planem miejscowym zajmuje powierzchnię ok. 8,0 ha. Położony jest w centralnej części gminy Łomianki, w województwie mazowieckim. Znajduje się w odległości ok. 1,5 km od centrum miasta Łomianki i ok. 20 km od centrum Warszawy. Granicę planu wyznacza: od północy południowa krawędź drogi krajowej nr 7 Warszawa – Gdańsk (ul. Kolejowa), od zachodu zachodnia krawędź prywatnej drogi wewnętrznej (dz. nr ewid. 73/18), od południa północna krawędź ul. Prostej a od wschodu ulicami Sasanki i Michałowicza, zaś od północnego-wschodu ulicą Przebiśniega. Cały obszar objęty planem znajduje się w granicach administracyjnych miasta Łomianki.

Teren objęty opracowaniem został zurbanizowany w latach '90 ubiegłego wieku. Przekształcenia objęły zachodnią i południową część terenu planu, gdzie dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i szeregowa wzdłuż ulic Michałowicza, Sasanki i Irysa. Obszar planu jest już w znacznej części zurbanizowany, zagospodarowany i zainwestowany.

Teren objęty planem miejscowym posiada już wykształconą sieć komunikacyjną. Od północy przebiega droga tranzytowa nr 7 o dużym natężeniu ruchu samochodowego. Wewnętrzny układ drogowy oparty jest na ul. Sierakowskiej wyprowadzającej ruch do drogi odbarczającej wzdłuż ul. Kolejowej.

Na terenie opracowania jest sieć energetyczna, na fragmentach sieć gazowa, wodociągowa i kanalizacyjna oraz telekomunikacyjna.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w obrębie otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego (KPN).

Według regionalizacji fizyczno geograficznej J. Kondrackiego gmina Łomianki należy do prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Niziny Środkowopolskiej, makroregionu Nizina Środkowomazowiecka i wchodzi w skład mezoregionów: Kotliny Warszawskiej (Atlas RP, 1993). Teren objęty planem położony jest w rozszerzeniu doliny rzeki Wisły, w zachodniej części Kotliny Warszawskiej.

2.2 Zawartość planu miejscowego

Plan miejscowy składa się z części tekstowej i graficznej.

Część tekstowa jest opracowaniem w formie uchwały Rady Gminy. Zawiera 28 paragrafów ujętych w trzech rozdziałach. Rysunek planu został wykonany w skali 1:1000.

PROGNOZA ODZIAŁYWANIA MPZP NA ŚRODOWISKO
RYSUNEK PLANU

OZNACZENIA

PODSTAWOWE USTALENIA PLANU:

- granica obszaru objętego planem
- linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu

Kształtowanie zabudowy:

- nieprzekraczalne linie zabudowy

USTALENIA PLANU DOTYCZĄCE SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY:

- ścieżka rowerowa

USTALENIA PLANU DOTYCZĄCE OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

- rejony lokalizacji lokalnych dominant wysokościowych

Przeznaczenie terenów:

- U** 1U - 2U – tereny zabudowy usługowej
- MN1/U** MN1/U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności i/lub usługowej
- MN1** 1MN1 – 4MN1 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności
- MN2** 1MN2 – 2MN2 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej
- ZP** ZP – teren zieleni urządzonej
- KD** drogi publiczne: KDL – droga lokalna, 1KDD – 7KDD – drogi dojazdowe

2.3 Ogólne ustalenia przyjęte w planie miejscowym

Ustalenia ogólne planu miejscowego zostały przedstawione w tekście planu oraz na rysunku.

W tekście planu ustalenia dotyczą przeznaczenia terenu, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego. Zawierają wytyczne związane z kształtowaniem przestrzeni publicznych, kształtowaniem zabudowy oraz zagospodarowaniem terenu. Określają warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu (w tym zakazu zabudowy), sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, zasady modernizacji i budowy systemów komunikacji samochodowej, rowerowej i pieszej oraz zasady modernizacji i budowy systemów infrastruktury technicznej.

Na rysunku planu zostały wprowadzone oznaczenia mające rangę ustaleń, są to: granica obszaru objętego planem, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, przeznaczenie poszczególnych terenów, nieprzekraczalne linie zabudowy oraz ścieżka rowerowa.

2.3.1 Przeznaczenie terenu

Plan miejscowy ustala podział terenu wyróżniając następujące przeznaczenie terenu (§ 4):

- 1) **1U** do **2U** – tereny zabudowy usługowej;
- 2) **MN1/U** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności i/lub usługowej;
- 3) **1MN1** do **4MN1** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności;
- 4) **1MN2** do **2MN2** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej;
- 5) **ZP** – teren zieleni urządzonej;
- 6) pod drogi i ulice publiczne wraz z infrastrukturą techniczną, przeznacza się:
 - a) teren oznaczony symbolem **KDL** – droga lokalna,
 - b) tereny oznaczone symbolami od **1KDD** do **7KDD** – drogi dojazdowe.

2.3.2 Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego terenu

Plan miejscowy w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego terenu ustala (§ 6):

1. Określa się strukturę przestrzenną obszaru planu między innymi poprzez: uregulowanie przebiegu ulicy lokalnej oraz ulic dojazdowych, dopełnienie układu komunikacyjnego drogami wewnętrznymi, zachowanie i uzupełnienie układu przestrzeni publicznych, wyznaczenie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, bliźniaczej i szeregowej, terenów lokalizacji usług, terenu zieleni urządzonej, wprowadzenie lokalnych dominant wysokościowych oraz określenie zasad zagospodarowania dla poszczególnych terenów.

2. Określa się zasady lokalizacji budynków poprzez wyznaczenie na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy.

3. Linie zabudowy wyznaczone na rysunku planu dotyczą nowopowstających obiektów budowlanych i elementów rozbudowy istniejących obiektów.

4. Dopuszcza się zachowanie, remont, przebudowę oraz nadbudowę istniejących budynków usytuowanych niezgodnie z wyznaczonymi liniami zabudowy.

5. Dopuszcza się usytuowanie budynków w odległości mniejszej niż 3,0 m od granicy działki budowlanej, lecz nie mniejszej niż 1,5 m, pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymogów określonych w przepisach szczególnych i odrębnych, a także po wykazaniu w trybie administracyjnym, że takie usytuowanie nie narusza interesu osób trzecich.

6. Dopuszcza się usytuowanie budynków, ścianą zewnętrzną bez otworów, bezpośrednio przy granicy działki budowlanej pod warunkiem spełnienia dodatkowych wymogów określonych w przepisach szczególnych i odrębnych, a także po wykazaniu w trybie administracyjnym, że takie usytuowanie nie narusza interesu osób trzecich.

7. Na terenach z istniejącą zabudową, nowe obiekty oraz obiekty po przebudowie powinny być zharmonizowane z istniejącą w bezpośrednim sąsiedztwie zabudową znajdującą się w dobrym stanie technicznym, której parametry są zgodne z ustaleniami planu. Ponadto forma nowego obiektu, jego kolorystyka i użyte do wykończenia materiały nie mogą powodować nadmiernej ekspozycji obiektu w otaczającym krajobrazie.

8. Budynki jednorodzinne w układzie bliźniaczym i szeregowym powinny być ze sobą zharmonizowane pod względem bryły, kolorystyki elewacji, kształtu dachu i materiałów wykończeniowych.

9. W przypadku dopuszczenia usług lub drobnej wytwórczości jako funkcji towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej ustala się lokalizację takiej działalności w parterach budynków.

10. Ustala się zasady rozmieszczania reklam i znaków informacyjno-plastycznych:

- 1) znaki informacji wizualnej muszą harmonizować z charakterem miejsca lub obiektu (poprzez starannie dobrany materiał, właściwe proporcje i regularną formę);
- 2) znaki informacji wizualnej w celach reklamowych winny być umieszczane w strefie frontowej budynków, na poziomie kondygnacji przeznaczonych pod usługi i dostosowane swymi wymiarami do gabarytów budynków;
- 3) zakazuje się umieszczania reklam wielkogabarytowych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonej symbolem MN1, MN2 i MN1/U;
- 4) zakazuje się umieszczania reklam i znaków informacji wizualnej bezpośrednio na pości dachowej i kalenicy;
- 5) dopuszcza się sytuowanie reklam i znaków informacyjno-plastycznych na terenach stanowiących przestrzeń publiczną, przy zachowaniu przepisów szczególnych oraz pod warunkiem nie powodowania utrudnień w komunikacji (samochodowej lub pieszej), w formie:
 - a) tablic, plansz, neonów na zewnętrznej stronie ogrodzeń, elewacjach budynków oraz wolnostojących, ale na nośnikach nie wyższych niż 2 m,
 - b) powierzchnia reklam i znaków informacyjno-plastycznych nie może przekraczać 15 m², z wyjątkiem ścian szczytowych, wykorzystywanych w całości przez jedną kompozycję plastyczną,
 - c) słupów reklamowych i ogłoszeniowych;
- 6) nie dopuszcza się sytuowania reklam i znaków informacyjno-plastycznych:
 - a) na drzewach,
 - b) na obiektach małej architektury stanowiących ozdobę przestrzeni publicznych (fontanny, rzeźby itp.) i elementach wyposażenia przestrzeni publicznych;
- 7) rusztowania i tymczasowe ogrodzenia placów budowy mogą być wykorzystywane do celów reklamowych bez ograniczeń, na czas nie dłuższy niż czas trwania budowy.

11. Ustala się dla ogrodzeń realizowanych od strony przestrzeni publicznych następujące warunki:

- 1) nieprzekraczalna wysokość do 2,20 m nad poziom terenu;
- 2) lokalizacja wzdłuż linii rozgraniczającej ulicy z dopuszczalnym, lokalnym wycofaniem do 1 m w głąb działki;
- 3) ażurowa struktura od wysokości 0,6 m nad poziom terenu;

- 4) zakazuje się stosowania ogrodzeń o wysokości powyżej 1 m od strony przestrzeni publicznej dla zabudowy usługowej oraz budynków mieszkalnych z usługami podstawowymi w parterze,
- 5) zakazy w pkt 4) nie dotyczą żywoptótów;
- 6) lokalizacja i konstrukcja ogrodzenia działek od strony przestrzeni publicznej powinna uwzględniać ochronę istniejących pojedynczych drzew i zadrzewień.

12. Zakazuje się, na całym obszarze objętym planem, stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych.

2.3.3 Zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego

Plan miejscowy w zakresie ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego wprowadza zasady (§ 7):

1. Cały obszar planu znajduje się na terenie otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego (zwanego dalej KPN), stanowiącej formę ochrony ustaloną na podstawie przepisów odrębnych.

2. Dla obszaru chronionego wymienionego w ust. 1 obowiązują wszelkie nakazy, zakazy i ograniczenia ustanowione przepisami odrębnymi dla tych obszarów.

3. Cały obszar planu znajduje się w obszarze potencjalnego zagrożenia powodzią. Ustawa Prawo wodne nie obliguje do wprowadzania dla tego terenu zakazów, nakazów i ograniczeń, niemniej obszar położony w granicach terenu zagrożenia w przypadku awarii wałów jest narażony na zalanie i wszelka działalność inwestycyjna winna być prowadzona ze świadomością możliwości jego wystąpienia; ponadto obecni użytkownicy oraz inwestorzy, winni podjąć działania zmierzające do zredukowania ewentualnych strat materialnych i niematerialnych na wypadek ewentualnego wystąpienia awarii wałów.

4. W zakresie ochrony i kształtowania zieleni, z wyłączeniem sytuacji podyktowanych względami fitosanitarnymi, ustala się:

- 1) zachowanie i ochronę zieleni wysokiej na terenach zabudowy mieszkaniowej;
- 2) wprowadzenie funkcji zieleni urządzonej na teren oznaczony na rysunku planu symbolem **ZP**;
- 3) wprowadzenie zieleni towarzyszącej obiektom i przestrzeniom ogólnodostępnym, w postaci drzew, krzewów i zieleni niskiej;
- 4) ochronę warunków siedliskowych istniejących zadrzewień oraz wartościowych pojedynczych drzew, poprzez:
 - a) zakaz utwardzania i innego ograniczania przepuszczalności gleb w promieniu 1 m od pnia drzewa o obwodzie powyżej 50 cm,
 - b) zakaz prowadzenia robót ziemnych wymagających zastosowania sprzętu mechanicznego w odległości mniejszej niż 1,0 m od pnia drzewa o obwodzie pnia 50-100 cm, oraz w odległości mniejszej niż 1,5 m od pnia drzewa o obwodzie pnia 101-200 cm, oraz w odległości mniejszej niż 2,0 m od pnia drzewa o obwodzie pnia powyżej 200 cm.

5. W zakresie ochrony powierzchni ziemi i środowiska przed odpadami, ustala się:

- 1) zasady gromadzenia i usuwania odpadów komunalnych należy organizować zgodnie z regulacjami obowiązującymi w gminie;
- 2) obowiązek zapewnienia na terenie każdej działki budowlanej miejsca na pojemniki do selektywnej zbiórki odpadów; dopuszcza się wspólne miejsca do selektywnej zbiórki odpadów dla zespołów zabudowy;
- 3) zasady gospodarki odpadami niebezpiecznymi w małych ilościach w związku z istniejącą lub projektowaną działalnością w zakresie rzemiosła nieuciążliwego, usługowego lub wytwórczości, realizacją lub utrzymaniem usług, gospodarką komunalną określają ustanowione, odrębne przepisy obowiązujące w tym zakresie;
- 4) zakaz trwałej zmiany rzeźby terenu;
- 5) nakaz, na etapie przygotowania inwestycji dotyczących usług, sporządzenia bilansu odpadów (określenia zasad gospodarki odpadami, a zwłaszcza ich gospodarczego wykorzystania w trakcie budowy);

6) zakazuje się, na całym obszarze objętym planem, składowania gruzu, części używanych samochodów i maszyn, zużytych opon itp.

6. W zakresie ochrony wód powierzchniowych ustala się:

- 1) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych dla poszczególnych terenów - zgodnie z ustaleniami szczegółowymi;
- 2) zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu oraz tworzenia otwartych kanałów ściekowych.

7. W zakresie ochrony wód podziemnych ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji obiektów, których oddziaływanie lub emitowanie zanieczyszczeń mogą negatywnie wpłynąć na stan tych wód;
- 2) obowiązek podłączania do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej wszystkich nowo realizowanych obiektów będących w zasięgu gminnej infrastruktury wodno-kanalizacyjnej.

8. W zakresie ochrony przed zanieczyszczeniem powietrza ustala się:

- 1) zakaz lokalizowania obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem realizacji inwestycji celu publicznego, pod warunkiem uzyskania pozytywnego wyniku oceny oddziaływania na środowisko sporządzonej w trybie obowiązujących przepisów;
- 2) nakaz stosowania wysokosprawnych systemów grzewczych i niskoemisyjnych paliw np.: oleju opałowego niskosiarkowego, gazu, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii.

9. Przyjmuje się następującą kwalifikację terenów w zakresie ochrony przed hałasem:

- 1) wskazane w planie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN1, MN2) należy traktować jako „tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” w rozumieniu przepisów Prawa Ochrony Środowiska (Załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r./Dz. U. Nr 120, poz.826/ - tab.1 poz.2a);
- 2) wskazany w planie teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub usługowej (MN1/U) należy traktować jako „tereny mieszkaniowo-usługowe” w rozumieniu przepisów Prawa Ochrony Środowiska (Załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r./Dz. U. Nr 120, poz.826/ - tab.1 poz.3d);
- 3) wskazany w planie teren zieleni urządzonej (ZP) należy traktować jako „tereny rekreacyjno-wypoczynkowe” w rozumieniu przepisów Prawa Ochrony Środowiska (Załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r./Dz. U. Nr 120, poz.826/ - tab.1 poz.3c).

2.3.4 Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

Plan miejscowy w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (§ 8):

1. Na obszarze objętym granicami planu nie występują obiekty i obszary podlegające ochronie jako zabytki.

2. Na obszarze objętym granicami planu nie występują obiekty lub budynki zaliczone do dóbr kultury współczesnej.

2.3.6 Ustalenia dotyczące infrastruktury komunikacyjnej

Plan miejscowy ustala modernizację istniejących dróg:

- lokalnej: **KDL** ul. Sierakowska,
- dojazdowych: **KDD1 - KDD7.**

2.3.7 Ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej

Plan miejscowy ustala docelowo:

- zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej,
- odprowadzenie ścieków do gminnej oczyszczalni ścieków,
- indywidualny system zaopatrzenia w ciepło,
- zaopatrzenie w gaz ziemny z gminnej sieci gazociągowej,
- zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci energetycznej,

2.4 Powiązania z innymi dokumentami

*Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska” powstał w oparciu o dokumenty strategiczne i planistyczne opracowane na szczeblu gminy. Zostały przyjęte cele i kierunki zawarte w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki*. Uwzględniony został cel strategiczny *przekształceń struktury przestrzennej gminy, którym jest sukcesywne kształtowanie rozwoju gminy, prowadzące do stworzenia jak najlepszych warunków godnego i bezpiecznego życia jej mieszkańców i ich rodzin oraz rozwijania ich przedsiębiorczości i aktywności zawodowej, kulturowej i społecznej przy wykorzystaniu walorów przyrodniczych gminy oraz bliskości Warszawy*.*

Realizowane są ustalenia Studium bezpośrednio dotyczące obszaru objętego planem miejscowym:

- dla strefy 7 MIEJSKA (7.1 PD) z polityką dopełnień, zwiększenie efektywności użytkowania terenów uzbrojonych lub wskazanych do uzbrojenia oraz właściwej obsługi komunikacyjnej.

PROGNOZA ODZIAŁYWANIA MPZP NA ŚRODOWISKO

RYSUNEK PLANU NA TLE STUDIUM

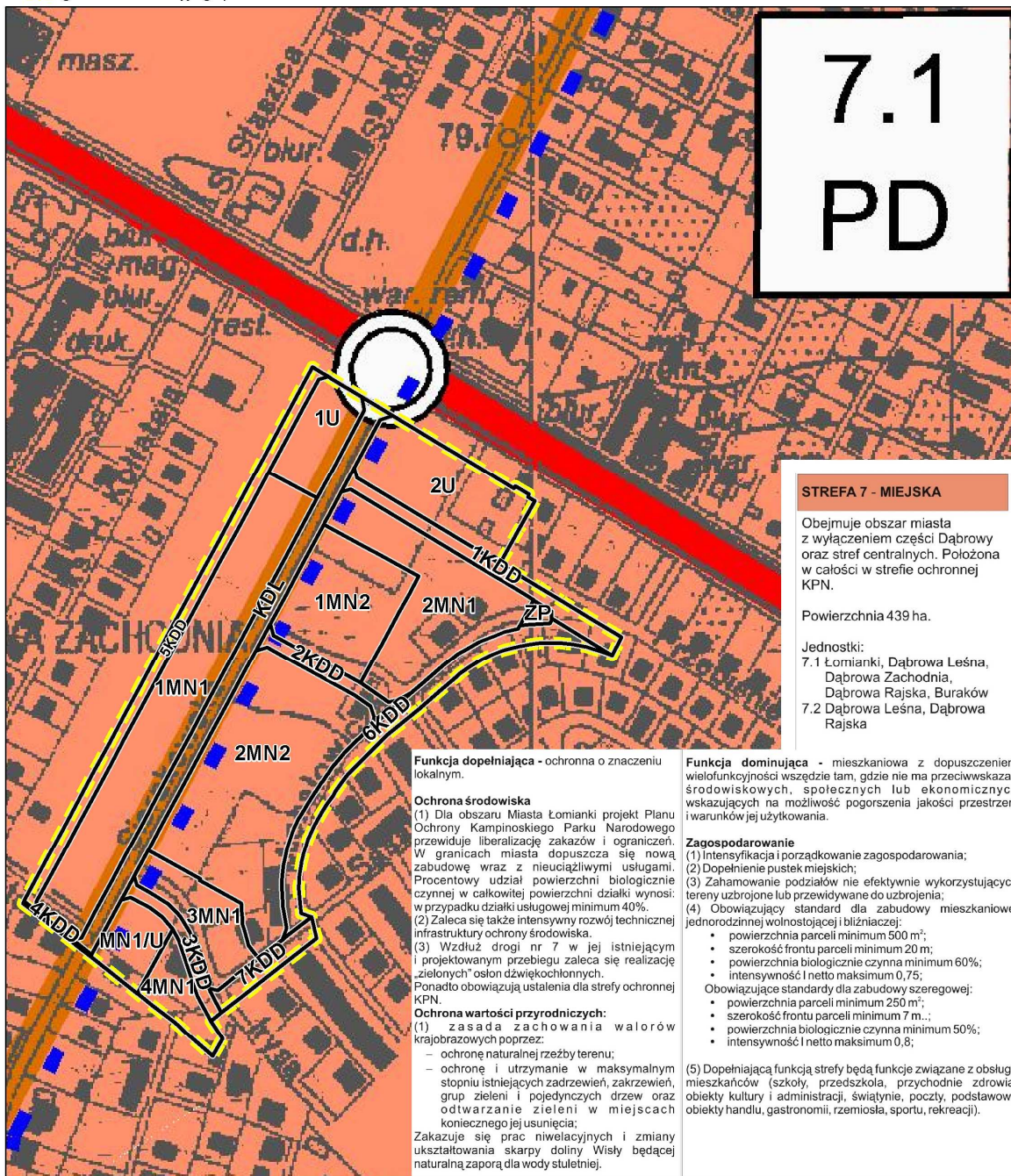
7.1 polityka dopełnień

Przeznaczenie terenów:

- 1U - 2U - tereny zabudowy usługowej
- MN1/U - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności i/lub usługowej
- 1MN1 - 4MN1 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o średniej intensywności
- 1MN2 - 2MN2 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej
- ZP - teren zieleni urządzonej
- drogi publiczne:
- KDL - droga lokalna;
- 1KDD- 7KDD - drogi dojazdowe

granica obszaru objętego planem

0 50 100 200 metrów

STREFA 7 - MIEJSKA

Obejmuje obszar miasta z wyłączeniem części Dąbrowy oraz stref centralnych. Położona w całości w strefie ochronnej KPN.

Powierzchnia 439 ha.

Jednostki:
 7.1 Łomianki, Dąbrowa Leśna, Dąbrowa Zachodnia, Dąbrowa Rajska, Buraków
 7.2 Dąbrowa Leśna, Dąbrowa Rajska

Funkcja dopełniająca - ochronna o znaczeniu lokalnym.

Ochrona środowiska
 (1) Dla obszaru Miasta Łomianki projekt Planu Ochrony Kampinoskiego Parku Narodowego przewiduje liberalizację zakazów i ograniczeń. W granicach miasta dopuszcza się nową zabudowę wraz z nieuciążliwymi usługami. Procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej w całkowitej powierzchni działki wynosi: w przypadku działki usługowej minimum 40%.
 (2) Zaleca się także intensywny rozwój technicznej infrastruktury ochrony środowiska.
 (3) Wzdłuż drogi nr 7 w jej istniejącym i projektowanym przebiegu zaleca się realizację "zielonych" osłon dźwiękochłonnych. Ponadto obowiązują ustalenia dla strefy ochronnej KPN.

Ochrona wartości przyrodniczych:
 (1) zasada zachowania walorów krajobrazowych poprzez:
 - ochronę naturalnej rzeźby terenu;
 - ochronę i utrzymanie w maksymalnym stopniu istniejących zadrzewień, zakrzewień, grup zieleni i pojedynczych drzew oraz otwieranie zieleni w miejscach koniecznego jej usunięcia;
 Zakazuje się prac niwelacyjnych i zmiany ukształtowania skarpy doliny Wisły będącej naturalną zapórą dla wody stuletniej.

Funkcja dominująca - mieszkaniowa z dopuszczeniem wielofunkcyjności wszędzie tam, gdzie nie ma przeciwwskazań środowiskowych, społecznych lub ekonomicznych wskazujących na możliwość pogorszenia jakości przestrzeni i warunków jej użytkowania.

Zagospodarowanie
 (1) Intensyfikacja i porządkowanie zagospodarowania;
 (2) Dopełnienie pustek miejskich;
 (3) Zahamowanie podziałów nie efektywnie wykorzystujących tereny uzbrojone lub przewidywane do uzbrojenia;
 (4) Obowiązujący standard dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej bliźniaczej:
 • powierzchnia parceli minimum 500 m²;
 • szerokość frontu parceli minimum 20 m;
 • powierzchnia biologicznie czynna minimum 60%;
 • intensywność netto maksimum 0,75;
 Obowiązujące standardy dla zabudowy szeregowej:
 • powierzchnia parceli minimum 250 m²;
 • szerokość frontu parceli minimum 7 m.;
 • powierzchnia biologicznie czynna minimum 50%;
 • intensywność netto maksimum 0,8;

(5) Dopełniająca funkcja strefy będą funkcje związane z obsługą mieszkańców (szkoly, przedszkola, przychodnie zdrowia, obiekty kultury i administracji, świetlino, poczty, podstawowe obiekty handlu, gastronomii, rzemiosła, sportu, rekreacji).

Plan miejscowy wprowadza cele, zadania i kierunki sformułowane w *Wieloletnim Planie Inwestycyjny gminy Łomianki do 2015 roku* oraz *Strategii Zrównoważonego Rozwoju gminy Łomianki do 2020 roku*. Nawiązuje do *Rozporządzenia Nr 86 Wojewody Mazowieckiego z dnia 12 sierpnia 2005 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Łomianki (Dz. U. Woj. Maz. Nr 201, poz. 6606)*.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska” jest spójny z graniczącym od północy obowiązującym *miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Stare Łomianki”* oraz nawiązuje ustaleniami do sporządzanych na terenie miasta Łomianki projektów *miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego „Łomianki Centrum” i „Chopina”*.

Plan miejscowy uwzględnia zapisy zawarte w dokumentach dotyczących ochrony środowiska, min. w *Programie ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015*. Jest powiązany z przepisami:

- *Rozporządzeniem Rady ministrów z dnia 25 września 1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U. Nr 132 poz 876);*
- *Zarządzeniem Ministra Środowiska Nr 83 z dnia 19 grudnia 2006 roku w sprawie zadań ochronnych dla Kampinoskiego Parku Narodowego.*

2.5 Zgodność celów planu miejscowego z celami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Plan miejscowy jest zgodny z celami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Polityka Państwa realizowana jest poprzez postulaty zawarte w *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego z 2004 roku. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki* przyjmuje te postulaty i formułuje cele, zadania i kierunki, które zostały uwzględnione w planie miejscowym.

W celu ochrony przyrody Studium wskazuje na:

- kształtowanie rozwoju miasta i gminy Łomianki ze szczególną dbałością o jakość warunków przyrodniczych Kampinoskiego Parku Narodowego oraz walorów przyrodniczych rzeki Wisły wraz z jej bezpośrednim otoczeniem;

W celu kształtowania systemu infrastruktury technicznej Studium wskazuje na:

- uzyskanie właściwego standardu obsługi mieszkańców miasta i gminy w zakresie zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzenia i oczyszczenia ścieków, zapewniające odpowiednie warunki sanitarne i ochronę środowiska.

Plan miejscowy formułuje ustalenia dotyczące realizacji szczegółowych celów rozwoju wskazanych w Studium.

3. Stan środowiska obszaru objętego planem miejscowym

Powierzchnia terenu, grunty i gleba

Gmina Łomianki znajduje się w obrębie trzech jednostek morfologicznych: wysoczyzny polodowcowej na południu, zespołu młodoplejstoceńskich tarasów akumulacyjnych w części centralnej i zachodniej oraz holocenińskiej doliny Wisły. Granice morfologiczne tarasów zostały zatarte przez późniejsze poglacialne, częściowo holocenińskie procesy eoliczne i fluwialne. Holocenińska dolina Wisły została pokryta przeszło 4-metrową warstwą młodych osadów aluwialnych, głównie piasków drobnoziarnistych oraz pylastych namulów rzecznych. W dolinie Wisły występuje taras nadzalewowy - zwanym kampinoskim (położony w bezpośrednim sąsiedztwie układu starorzeczy Wisły reprezentowanym przez jezioro Wiejskie, Fabryczne, Pawłowskie i Ostrowskie, ciek wodny zwany kanałem Ostrowskim (a od jeziora Wiejskiego - Dziekanowską Strugą) oraz taras zalewowym doliny Wisły.

Obszar opracowania położony jest na tarasie nadzalewowym – kampinoskim, zbudowanym z piasków i żwirów rzecznych. Teren objęty planem miejscowym charakteryzuje się niewielkimi deniwelacjami terenu, które w północnej części analizowanego obszaru sięgają do 0,5m.

Wg mapy glebowo - rolniczej na terenie opracowania przeważają piaski słabo gliniaste i luźne, na których wykształciły się gleby brunatne wylugowane i kwaśne oraz w południowo-wschodniej części obszaru planu znajduje się fragment kompleksu gleb murszowych i mineralnych.

Najwięcej jest gruntów klasy V (55% powierzchni terenu). W odniesieniu do kompleksów przydatności rolniczej gleby te stanowią kompleks żytni słaby i są głównie użytkowanej jako grunty orne. Najsłabsze gleby klasy VI stanowią niecałe 1,6% powierzchni planu. Na wskazanym terenie nie występują grunty rolne klasy I-III wymagające zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze w ramach opracowywania miejscowego planu zagospodarowania „Sierakowska”.

Wg Rejestru Obszarów Górniczych, na terenie opracowania brak jest złóż oraz obszarów mających status obszaru górniczego.

Warunki wodne

Teren opracowania znajduje się w dolinie Wisły. Rzeka na tym odcinku płynie naturalnym korytem i znajduje się w najbliższej odległości około 2.5 km do obszaru planu. Wisła jest rzeką o śnieżno-deszczowym zasilaniu w wodę. Charakteryzuje się jesiennymi niskimi stanami wód – niżówkami oraz wezbraniem wód pochodzenia roztopowego na wiosnę i deszczowego pod koniec czerwca lub na początku lipca. Cały teren planu miejscowego znajduje się w obszarze potencjalnego zagrożenia powodzią.

W granicach obszaru opracowania nie ma zlokalizowanych istniejących zbiorników wodnych. W rejestrze ewidencji gruntów na działce nr ewid.101/7, obręb nr 21 znajduje się wydzielenie gruntów pod wodami stojącymi o pow. 50m², jednak zbiornik ten zanikł na skutek osuszenia terenu.

Teren objęty planem położony jest w części środkowej Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) o nazwie Subniecka Warszawska. Występują tu dwa użytkowe piętra wodonośne: trzeciorzędowe i czwartorzędowe.

Zasilanie wód pierwszego poziomu wodonośnego obszaru planu odbywa się przez infiltrację opadów atmosferycznych oraz przez lateralny dopływ wód podziemnych z warstw wodonośnych podłoża macierzystego. Na terenie planu poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości w poniżej 2,0 m ppt., zaś warstwa wodonośna ma miąższość od 15 do 20m. Wody czwartorzędowe nie są izolowane od powierzchni terenu, przez co są narażone na zanieczyszczenie zarówno biologiczne jak i chemiczne. Spływ wód podziemnych odbywa się kierunku północnym i północno-wschodnim.

Świat roślin i zwierząt

Obszar planu jest w znacznej części przekształcony antropogenicznie oraz znajduje się w bliskim sąsiedztwie trasy nr 7 i projektowanej trasy S7. Ponadto teren ten znajduje się w niewielkiej odległości od Kampinoskiego Parku Narodowego, rezerwatu o unikalnych cechach przyrodniczych w skali kraju.

Obszar planu jest w znacznej mierze zurbanizowany i przekształcony średniointensywną zabudową mieszkalną jednorodziną, której towarzyszy zieleń urządzona w ogródkach przydomowych (w głównej mierze: trawniki) oraz zieleń wysoka. Wzdłuż układów komunikacyjnych można spotkać szpalery drzew (głównie brzozy), zaś pobocza dróg porośnięte są roślinnością ruderalną. Tereny otwarte i niezagospodarowane są porośnięte pojedynczymi i grupowymi zadrzewieniami śródpolnymi. Brak zwartych zadrzewień oddzielający teren od uciążliwości trasy nr 7 odgrywa istotną rolę w kształtowaniu istniejących ekosystemów.

Wśród zwierząt przeważają gatunki związane z ekosystemem pól i łąk, z sąsiedztwem KPN-u oraz zabudową mieszkaniową. Populacja fauny związanej z naturalnymi ekosystemami jest ograniczana przez zagęszczenie sieci barier przestrzennych utrudniających przemieszczanie się gatunków.

Warunki klimatyczne

Wg Atlasu Rzeczypospolitej, A. Wosia teren planu miejscowego położony jest w północno-wschodniej części XVII regionu klimatycznego – Regionu Środkowopolskiego.

Ogólna charakterystyka warunków klimatycznych:

średnia roczna temperatura powietrza: 7,5 – 8 °C

średnie roczne zachmurzenie: 6,6÷6,8 w skali pokrycia nieba 0÷10.

średnia roczna opadów: 500÷550 mm.

Powiązania ekologiczne

Teren nie posiada powiązań ekologicznych w randze korytarzy ekologicznych. Obecnie dodatkową barierą utrudniającą tworzenie powiązań ekologicznych z KPN-em jest istniejąca trasa krajowa Nr 7, zaś projektowany północny wylot S7 w jeszcze większym stopniu odetnie możliwość przemieszczania się zwierząt. Ponadto istniejąca zabudowa miejska poprzez grodzenie dużych terenów utrudnia małym zwierzętom możliwość swobodnego przemieszczania.

Uciążliwości akustyczne i zanieczyszczenia powietrza

Komunikacja jest głównym źródłem uciążliwości hałasem oraz zanieczyszczeń atmosferycznych. Największe zagrożenie stanowi sąsiadująca trasa tranzytowa nr 7 Warszawa-Gdańsk, na której szacunkowo ruch samochodowy wynosi od 10 000 do 50 000 pojazdów na dobę i ma tendencję wzrostową.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (D. U. Nr 120, poz. 826) określa dopuszczalny poziom hałasu w środowisku od źródeł komunikacyjnych:

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB	
	pora dnia	pora nocy
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym przebywaniem dzieci i młodzieży	55	50
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego - tereny rekreacyjno-wypoczynkowe - tereny mieszkaniowo-usługowe	60	50

Z map akustycznych wykonanych w 2008 r. przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad dla dróg krajowych o natężeniu ruchu SDR > 16.400 pojazdów na dobę, wzdłuż drogi krajowej nr 7, na całym odcinku, na obszarze gminy Łomianki, występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku zarówno w porze dziennej jak i nocnej. Z

analizy przeprowadzonej symulacji komputerowej klimatu akustycznego w rejonie drogi krajowej nr 7, wykonanej na potrzeby raportów oddziaływania na środowisko inwestycji (w związku z przebudową węzła drogowego na styku ul. Kolejowej i ul. Brukowej), wynika, że ruch drogowy na trasie nr 7 powoduje w odległości 20-30 m od jezdni, przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku w wielkości do 12 dB w porze dziennej i do 7 dB w porze nocnej.

Ponadto, droga krajowa nr 7 jest źródłem zanieczyszczeń atmosferycznych. Na podstawie symulacji komputerowych prowadzonych na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko węzła drogowego na przecięciu drogi krajowej nr 7 Gdańsk-Warszawa z ul. Brukową w Łomiankach (GEOSAN Warszawa 2002), określono, że wzdłuż drogi nr 7, w odległości do 20-30 m od osi jezdni, mogą być przekraczane dopuszczalne średnioroczne stężenia dwutlenku azotu (NO₂) ustalone w wysokości 40 µg/m³. (*Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008*).

Powyższe dane świadczą o możliwości przekraczania dopuszczalnych norm hałasu i zanieczyszczeń powietrza w pasie ok. 20-30 m od jezdni ul. Kolejowej na terenie objętym sporządzanym planem miejscowym Sierakowska.

W odległości 150m od terenu planu projektowana jest trasa S7. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w dniu 6 maja 2009 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację północnego wylotu z Warszawy drogi ekspresowej S7 w kierunku Gdańska. Z powyższej decyzji wynika, że w perspektywie roku 2030 w okresie nocnym izofona 50dB może przebiegać w odległości ok. 400m od krawędzi trasy. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska określił konieczność budowy ekranów akustycznych i pasów zieleni chroniących przed hałasem i drganiami między innymi tereny mieszkaniowe objęte planem.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA MPZP NA ŚRODOWISKO

Mapa akustyczna

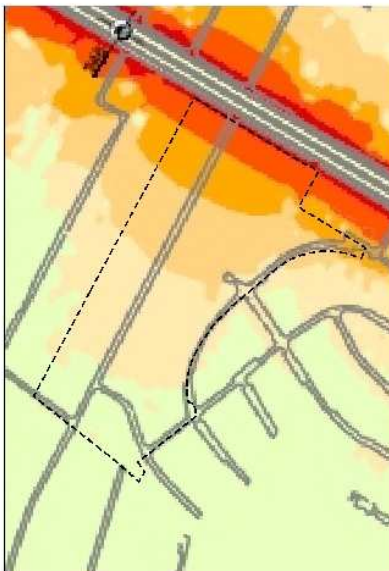
Granice mpzp Sierakowska na tle mapy akustycznej dla drogi krajowej Nr 7

Mapa przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku Ln

Przekroczenia wartości dopuszczalnych

- brak przekroczeń wartości dopuszczalnych
- 0 - 5 dB
- 5 - 10 dB
- 10 - 15 dB
- 15 - 20 dB
- > 20 dB
- tereny o nieokreślonych wartościach dopuszczalnych

Mapa przekroczeń dopuszczalnych poziomów dźwięku Ldwn

Przekroczenia wartości dopuszczalnych

- brak przekroczeń wartości dopuszczalnych
- 0 - 5 dB
- 5 - 10 dB
- 10 - 15 dB
- 15 - 20 dB
- > 20 dB
- tereny o nieokreślonych wartościach dopuszczalnych

Wartości krajobrazowe

Jest to typowy podmiejski krajobraz aglomeracji warszawskiej z niską zabudową mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą i szeregową. Przestrzeń tę urozmaicają szpalery przydrożne, grupy drzew, pojedyncze drzewa oraz ogrody przydomowe. Pozostałe tereny charakteryzują się krajobrazem zurbanizowanym o środowisku przyrodniczym w znacznym stopniu przekształconym antropogenicznie

4. Obszary i obiekty chronione prawnie

Cały obszar objęty planem miejscowym, położony jest w strefie ochronnej (otulinie) Kampinoskiego Parku Narodowego (KPN). Ponadto, w niewielkiej odległości od granic planu znajdują się: Kampinoski Park Narodowy (KPN) i obszary Natura 2000 (ok.430m) zaś w odległości około 2.5 km zlokalizowany jest najbliższej położony rezerwat przyrody: Jez. Kiełpińskie.

4.1 Obszary i obiekty chronione prawnie znajdujące się w granicach obszaru objętego planem miejscowym

Strefa ochronna (otulina) Kampinoskiego Parku Narodowego (KPN)

Kampinoski Park Narodowy został ustanowiony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16.01.1959 r. w sprawie utworzenia Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U. nr 17, poz. 90). Granice Parku i jego otuliny oraz ograniczenia obowiązujące na terenie KPN zostały ustalone *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25.08.1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego* (Dz.U. nr 132, poz. 876). Park jest obszarem sieci NATURA 2000 oraz Rezerwatem Biosfery (UNESCO MaB).

Strefa ochronna (otulina) Kampinoskiego Parku Narodowego ma powierzchnię 37756 ha. W jej obrębie znajduje się cały obszar objęty planem miejscowym. Otulina zabezpiecza tereny sąsiadujące z KPN przed niewłaściwym zagospodarowaniem, urbanizacją i przemysłem.

Ustalenia Planu Ochrony KPN powinny być uwzględnione w dokumentach planistycznych. Miejscowe plany zagospodarowania oraz lokalizacja nowych inwestycji budowlanych w obrębie strefy ochronnej muszą być uzgadniane z dyrekcją Parku.

Dla strefy ochronnej (otuliny) Kampinoskiego Parku Narodowego projekt Planu Ochrony KPN wprowadza:

- *zalecenie koncentracji zabudowy i usług w ośrodkach gminnych i wspomagających,*
- *zalecenie ograniczenia zabudowy ciągłej (zachowanie przerw w zabudowie) wzdłuż dróg poza strefami koncentracji zabudowy,*
- *ograniczenie rozpraszania zabudowy na terenach otwartych,*

- *zakaz wprowadzania nowej zabudowy w odległości 100 m od granicy KPN (poza strefą zurbanizowaną) oraz w odległości:*
 - *100 m od lasów o powierzchni większej niż 75 ha,*
 - *50 m od lasów o powierzchni 20÷75 ha,*
 - *25 m od lasów o powierzchni do 20 ha,*
- *zakaz wprowadzania nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 20 m od cieków i zbiorników wodnych,*
- *zakaz lokalizacji nowych oraz rozbudowy istniejących obiektów uciążliwych, mogących pogorszyć stan środowiska – wyjątek stanowią inwestycje komunikacyjne, infrastruktury technicznej i inne służące ochronie środowiska przy zastosowaniu rozwiązań i technologii bezpiecznych dla środowiska przyrodniczego,*
- *zalecenie priorytetowego traktowania rozwoju technicznej infrastruktury ochrony środowiska (kanalizacja, oczyszczanie ścieków, gazyfikacja, systemowe rozwiązania gospodarki odpadami),*
- *dopuszczenie wyłącznie jednorodzinne budownictwa jednorodzinne,*
- *zakaz zmiany przeznaczenia obszarów leśnych na cele nieleśne,*
- *zalecenie realizacji zabezpieczeń wzdłuż ważniejszych dróg – tworzenie stref zieleni ochronnej,*
- *zalecenie zachowania i ochrony układu istniejących drobnych płatów leśnych, dążenie do zwiększania ich powierzchni i przestrzennej ciągłości,*
- *zalecenie zwiększenia lesistości terenu,*
- *zalecenie zachowania i wzbogacania zadrzewień śródpolnych,*
- *zakaz naruszania naturalnego charakteru cieków i zbiorników wodnych z wyjątkiem działań związanych ze zwiększeniem retencji wodnej, ochrony przeciwpowodziowej i p.poż. z pozostawieniem min. 75 % brzegów zbiorników o charakterze naturalnym,*
- *zakaz osuszania torfowisk, zbiorników wodnych itp., podejmowanie i prowadzenie wszelkich prac melioracyjnych w uzgodnieniu z dyrekcją KPN,*
- *ograniczenie wykorzystania zasobów wód podziemnych na skalę dostosowaną do tempa odnawiania się,*
- *zakaz odprowadzania do wód lub do gleby nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków.*

4.2 Obszary i obiekty chronione prawnie znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

W niewielkiej odległości od obszaru objętego planem miejscowym zlokalizowane są cenne przyrodniczo obszary i obiekty chronione prawnie. Są to: Kampinoski Park Narodowy oraz obszar sieci Natura 2000:

Kampinoski Park Narodowy

Kampinoski Park Narodowy został utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16.01.1959 r. w sprawie utworzenia Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U. nr 17, poz. 90). Granice Parku i jego otuliny oraz ograniczenia obowiązujące na terenie KPN zostały ustalone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25.08.1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U. nr 132, poz. 876). Park jest obszarem sieci NATURA 2000 (Puszcza Kampinowska PLC 140001) oraz Rezerwatem Biosfery Puszcza Kampinowska (UNESCO MaB). Powierzchnia Parku wynosi 38544 ha. Ponad 70% powierzchni KPN zajmują lasy. Podstawowym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, a dominującym siedliskiem bór świeży. W krajobrazie Parku, niezwykle urozmaiconym, dominują dwa kontrastujące ze sobą elementy - wydmy i bagna.

Na obszarze Kampinoskiego Parku Narodowego w przygotowywanym Planie Ochrony KPN obowiązywać będą ustalenia:

- *sukcesywne eliminowanie wszelkich form zagospodarowania niezwiązanego bezpośrednio z KPN, z wyłączeniem terenów nie przeznaczonych do wykupu,*
- *ochrona walorów krajobrazowych,*
- *ochrona i uczynienie wartości kulturowych i historycznych,*
- *sterowanie ruchem turystycznym na wyznaczonych szlakach i w oparciu o węzły wejściowe,*
- *wprowadzenie zakazu prowadzenia nowych inwestycji liniowych o znaczeniu ponadlokalnym (komunikacji drogowej, przesyłowych linii energetycznych i innych) nie związanych z działaniami na rzecz ochrony KPN.*

Obszary sieci Natura 2000

- Puszcza Kampinowska - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLC 140001 - położona jest na tarasie zalewowym i nadzalewowym Wisły oraz zajmuje fragment Równiny Błotńskiej. Jest ostoją ptasią o randze europejskiej E45. Stanowi część Rezerwatu Biosfery Puszcza Kampinowska. Ma duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności w centralnej Polsce. Występuje tu 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, z priorytetowymi lasami łągowymi i gatunkami roślin z Załącznika II tej Dyrektywy.

Jest ostają ptasią o randze europejskiej E45. Wchodzi w skład Rezerwatu Biosfery „Puszcza Kampinoska”. Występują tu co najmniej 43 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Obszar jest ważny jako ostoja derkacza. Stwierdzono ponad 150 lęgowych gatunków ptaków, w tym rzadkie ptaki drapieżne. W okresie lęgowym obszar zasiedla dzierzba rudogłowa (PCK, bocian czarny, sowa błotna (PCK), świerszczak i trzmielojad, bączek (PCK), kropiatka, lelek i muchołówka mała, bocian biały, derkacz, gąsiorek, lerka i srokosz. Obszary mają duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności w centralnej Polsce. Zidentyfikowano 14 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, z priorytetowymi lasami lęgowymi i ponad 10 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bardzo bogata jest flora Puszczy Kampinoskiej. Opisano stąd 100 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, około 1250 gatunków roślin naczyniowych, w tym relikty postglacjalne: chamedafne północne *Chamaedaphne calyculata* i zimoziół północny *Linnaea borealis*; gatunki pontyjskie: wężymord stepowy *Scorzonera purpurea* i *Cerasus collina* oraz endemit Polski – brzoza czarna *Betula obscura*. Występuje tu 69 gatunków roślin naczyniowych ściśle chronionych. Dobrze poznana fauna Puszczy szacowana jest na ok. 16000 gatunków. Wśród kręgowców występuje: 13 gatunków płazów, 6 gatunków gadów, 50 gatunków ssaków, w tym trzy po udanej reintrodukcji: łoś (w 1951r.), bóbr (1980r.) i ryś (1992).

4. 3 Obszary i obiekty wartościowe dla dziedzictwa kulturowego

Na obszarze objętym planem nie znajdują się obszary i obiekty o wartościach podlegających ochronie w zakresie dziedzictwa kulturowego.

5. Prognoza oddziaływania na środowisko

5.1 Potencjalne zmiany aktualnego stanu środowiska przy braku realizacji planu miejscowego

Na terenie gminy Łomianki obowiązuje *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki* z 2006 r., które nie jest aktem prawa miejscowego a zawiera jedynie ustalenia wiążące dla miejscowego planu, określającego dopiero szczegółowy sposób zagospodarowania. W przypadku nie uchwalenia planu miejscowego, sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu są określane poprzez jednostkowe decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nieuwzględniające zazwyczaj szerszego kontekstu uwarunkowań (w tym środowiskowych) dla danej lokalizacji oraz nie mających możliwości kompleksowego ujmowania problemów danego obszaru.

W przypadku wzrostu urbanizacji (wzrost terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej na niewielkich działkach terenów rolnych) nastąpi zachwianie zasad zrównoważonego rozwoju pomiędzy tendencjami rozwoju a obecnym charakterem obszaru. Nie kontrolowana presja urbanizacji spowoduje niekorzystne przekształcenie środowiska. Nie zostaną wprowadzone skuteczne zabezpieczenia dla środowiska, które miałyby chronić przed negatywnym oddziaływaniem pojawiających się zmian.

W takiej sytuacji wskazane jest uchwalenie planu miejscowego, który zapewni zrównoważony rozwój i ład przestrzenny - jednoczesny rozwój inwestycyjnych terenów oraz ochronę interesów publicznych, w tym poprawę warunków życia mieszkańców oraz ochronę środowiska przyrodniczego.

5.2 Główne planowane zmiany w zagospodarowaniu terenu

Ustalenia planu miejscowego wprowadzają zmiany związane z przeznaczeniem terenów. Nastąpi przekształcenie antropogeniczne na całym terenie. Zostanie zmniejszona powierzchnia terenów niezagospodarowanych i nieużytków, zajmujących obecnie około 56,5% powierzchni całego obszaru. Zabudowa zostanie wprowadzona głównie na terenach nie użytkowanych rolniczo (nie stanowiących wartości rolniczej ani przyrodniczej). Plan miejscowy ustala wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej, który dla większości terenów wynosi 60%.

Obecnie na terenie objętym planem miejscowym (o powierzchni 8,0ha) występują następujące rodzaje zagospodarowania (wg ewidencji gruntów):

użytkowanie	powierzchnia (ha)
tereny zabudowane	1,77
drogi utwardzone	1,88
użytki orne	4,64
wody i nieużytki	0,005

Plan miejscowy przewiduje następujące przeznaczenie terenu:

przeznaczenie	powierzchnia (ha)	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej (%)
U1-U2 - zabudowa usługowa	0,91	40
MN1/U - zabudowa mieszkaniowo-usługowa	0,21	60
1MN1- 4MN1 - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o średniej intensywności	2,78	60
1MN2-2MN2 - zabudowa jednorodzinna szeregową	2,20	50
ZP - zieleń parkowa	0,02	80
KD - teren dróg publicznych	1,88	25

Do obsługi planowanych terenów zabudowy konieczny jest system komunikacyjny. Obecnie na terenie planu istnieje układ komunikacyjny pozwalający na obsługę terenów zabudowy, stanowią go jednak w większości drogi utwardzone, choć jednak wymagające modernizacji. Plan miejscowy ustala modernizację tych dróg, zapewniając w ten sposób zmniejszenie emisji zanieczyszczeń powietrza i zmniejszenie hałasu, co pośrednio wpłynie korzystnie na stan jakościowy wód i gleb, a tym samym na stan roślinności.

5.3 Przewidywany wpływ planu miejscowego na środowisko i jego elementy

Realizacja planu miejscowego będzie mieć neutralny wpływ na środowisko i jego elementy. Nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi, dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (rzeźby, klimatu, roślinności, zwierząt, krajobrazu, obszarów objętych ochroną prawną, powiązań ekologicznych, bioróżnorodności).

5.3.1 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary Natura 2000 i inne obszary objęte ochroną prawną

Plan miejscowy uwzględnia ochronę obszarów Natura 2000 i innych obszarów objętych ochroną prawną, znajdujących się w jego bliskim sąsiedztwie. W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na te elementy środowiska.

5.3.1.1 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary Natura 2000 znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

W niewielkiej odległości od granic obszaru objętego planem miejscowym zlokalizowane są obszary Natura 2000:

- Dolina Środkowej Wisły – Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków OSO PLB 140004, znajdująca się w odległości ok. 2500 m od granic obszaru objętego planem miejscowym.

Zagrożeniem dla Doliny Środkowej Wisły jest regulacja koryta rzeki, a w szczególności długoterminowe plany jej kaskadyzacji. Niebezpieczeństwo stanowią zanieczyszczenia wód, niszczenie lasów nadrzecznych oraz płoszenie ptaków w okresie lęgowym. Zagrożeniem lokalnym jest kłusownictwo rybackie, palenie ognisk i pożary łąk, penetracja wysp przez wędkarzy w okresie lęgowym ptaków, wycinanie przez miejscową ludność drzew (głównie w międzywalu).

- Puszcza Kampinoska – Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH 140001 znajdująca się w odległości ok. 430 m od granic obszaru objętego planem miejscowym.

Zagrożeniem jest zanieczyszczenie powietrza, zaniechanie tradycyjnej gospodarki rolnej, w tym użytkowania łąk, co powoduje bardzo szybką sukcesję roślinności na terenach otwartych, urbanizacja związana z sąsiedztwem dużej aglomeracji miejskiej, trwający od kilkudziesięciu lat spadek poziomu wód gruntowych, niszczenie gniazd ptaków drapieżnych przez okoliczną ludność.

- Kampinoska Dolina Wisły – projektowany obszar Natura 2000, znajduje się w odległości 2600m od obszaru objętego planem miejscowym

Podstawowym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego jest regulacja i pogłębienie koryta oraz zabudowa hydrotechniczna rzeki oraz udroźnienie szlaku wodnego wschód - zachód. Zagrożeniem dla nadrzecznych lasów lęgowych jest usuwanie drzew i krzewów w ramach ochrony przeciwpowodziowej. Niekorzystne, zwłaszcza dla ichtiofauny jest zanieczyszczenie wody i wzrost jej trofii.

W przypadku siedlisk przyrodniczych, jakimi są łąki oraz ciepłolubne murawy zasadnicze niebezpieczeństwo stanowi intensywne rolnicze użytkowanie, (odejście od tradycyjnej gospodarki łąkowo-pasterskiej). Zagrożeniem jest również niekontrolowana turystyka i niezorganizowana, spontaniczna rekreacja.

Do czasu nadania statusu prawnego dla projektowanego obszaru Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły podejmowane działania powinny być zgodne z art. 33.1 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. oraz z art. 6 Dyrektywy Siedliskowej.

Ze względu na skalę zmian proponowanych na obszarze objętym planem miejscowym, realizacja ustaleń planu miejscowego będzie mieć neutralny wpływ na stan i funkcjonowanie obszarów Natura 2000. Ponadto znaczna odległość obszaru Doliny Środkowej Wisły oraz projektowanego obszaru Kampinoskiej Doliny Wisły od terenu

objętego planem minimalizuje skutki oddziaływania projektowanego zagospodarowania na wskazane obszary Natura 2000.

Zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227) może okazać się konieczne przeprowadzenie ocen oddziaływania na środowisko planowanych inwestycji lokalizowanych w sąsiedztwie obszarów chronionych (obszarów Natura 2000) .

5.3.1.2 Wpływ ustaleń planu miejscowego na obszary objęte ochroną prawną znajdujące się w granicach obszaru objętego planem miejscowym

- Kampinoski Park Narodowy i Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar objęty planem miejscowym znajduje się w granicach otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego. Plan miejscowy uwzględnia ustalenia projektu planu ochrony Kampinoskiego Parku Narodowego, które zostały przedstawione w rozdz. 4 'Obszary i obiekty chronione prawnie'.

5.3.1.3 Wpływ ustaleń planu miejscowego na inne obszary objęte ochroną prawną znajdujące się poza granicami obszaru objętego planem miejscowym

Ustalenia planu miejscowego nie powinny mieć wpływu na stan i funkcjonowanie Kampinoskiego Parku Narodowego (położonego w odległości ok. 430m od granic obszaru objętego planem miejscowym). Plan miejscowy w pełni uwzględnia wymagania dotyczące ochrony tego obszarów.

5.3.2 Wpływ ustaleń planu miejscowego na różnorodność biologiczną, świat roślin i zwierząt

Obecnie ponad 56,6 % terenu opracowania zajmują tereny aktywne biologicznie. Plan miejscowy ustala wprowadzenie zabudowy oraz utwardzenie nawierzchni dróg, które spowodują zmiany udziału powierzchni biologicznie czynnej a tym samym zmianę różnorodności biologicznej, roślin i zwierząt. Planowany obszar osadniczy zajmie 73% powierzchni terenu. Ustala się na tych terenach udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 40%' a przeważnie na poziomie 60%. W wyniku tych zmian ekosystemy związane z użytkami rolnymi będą ulegały stopniowej degradacji (zmniejszy się ilość i różnorodność gatunkowa zwierząt i roślin). Pojawią się ekosystemy związane z zabudową (nastąpi synantropizacja).

Przed wszystkim plan miejscowy podejmuje działania chroniące różnorodność biologiczną, rośliny i zwierzęta w ramach obszarów objętych ochroną prawną: otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego (KPN). Plan miejscowy chroni obszar opracowania przed

intensywnymi procesami urbanizacji i degradacyjną środowiska przyrodniczego przez wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej o średniej intensywności i o udziale powierzchni biologicznie czynnej powyżej 50%.

Ze względu na istniejące zagospodarowanie oraz stan własności nieruchomości objętych opracowaniem, plan nie wprowadza terenów służących zaspokajaniu potrzeb ogólnospołecznych, takich jak parki, tereny sportu i rekreacji. Teren ZP stanowiący zaledwie 0,3% obszaru planu miejscowego ma stanowić teren zieleni urządzonej towarzyszącej systemowi komunikacyjnemu wraz z chodnikami i skwerem przyulicznym.

5.3.3 Wpływ ustaleń planu miejscowego na krajobraz

W wyniku realizacji planu miejscowego zaniknie krajobraz rolniczy. Wykształci się uporządkowany krajobraz zabudowy średniointensywnej.

Ustalenia planu miejscowego wprowadzą ład przestrzenny poprzez:

- koncentrację zabudowy szeregowej **1 MN2-2MN2** w centralnej części opracowania oraz lokalizację zabudowy usługowej **1U-2U** wraz z lokalnymi dominantami wysokościowymi wzdłuż ul. Kolejowej oraz usługowo-mieszkaniowej **MN1/U** w narożnikach dogodnych lokalizacyjnie ciągów ulicy Sierakowskiej i Prostej.
- wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej średniointensywnej **1MN1-4MN1** na działkach budowlanych o minimalnej wielkości 700 / 800 m²,
- wprowadzenie nowego zagospodarowania w nawiązaniu do skali i form istniejącej już zabudowy,
- ustalenie parametrów i wskaźników zabudowy dla poszczególnych terenów.

5.3.4 Wpływ ustaleń planu miejscowego na klimat

Zmiany zagospodarowania terenu ustalone planem miejscowym w niewielkim stopniu wpłyną na zmianę warunków klimatycznych. Będą to zmiany o charakterze lokalnym wynikające ze wzrostu powierzchni zabudowanych i utwardzonych. Obniży się wilgotność powietrza, zmniejszy się dobową amplitudę temperatury, wzrośnie temperatura w okresie zimowym.

5.3.5 Wpływ ustaleń planu miejscowego na powietrze

Nie prognozuje się znacznego pogorszenia się stanu powietrza atmosferycznego. Zmiany będą niewielkie i będą mieć charakter lokalny. Ewentualnymi źródłami zanieczyszczenia powietrza mogą być obiekty usług oraz komunikacja.

5.3.6 Wpływ ustaleń planu miejscowego na glebę

Na terenie objętym planem miejscowym grunty rolne stanowią 58% terenu, będące mało przydatnymi pod względem rolniczo gruntami klasy V i VI. W wyniku realizacji inwestycji nastąpi mechaniczne przekształcenie gleby. Zmiany będą miały charakter lokalny.

5.3.7 Wpływ ustaleń planu miejscowego na powierzchnię ziemi – rzeźbę terenu

Zmiana sposobu zagospodarowania terenów niezagospodarowanych na tereny zabudowane przyczyni się do miejscowego i okresowego przekształcenia powierzchni ziemi, przeważnie związanego z realizacją zabudowy. Prace budowlane spowodują naruszenie zewnętrznej warstwy ziemi – wykopy i nasypy. Będą to nieznaczne zmiany o charakterze miejscowym.

5.3.8 Wpływ ustaleń planu miejscowego na wodę

Plan miejscowy ustala konieczność ochrony stosunków wodnych. Na terenie planu nie występują zbiorniki wodne. Plan nie będzie ingerować ustaleniami w system hydrologiczny. W rejestrze ewidencji gruntów na działce nr ewid.101/7, obręb nr 21 znajduje się wydzielone grunty pod wodami stojącymi o pow. 50m², jednak zbiornik ten zanikł na skutek osuszenia terenu. Ustala przyłączenie terenów do gminnej sieci wodno-kanalizacyjnej oraz odprowadzenie ścieków do gminnej oczyszczalni ścieków, które zapewni ochronę przed zanieczyszczeniami wód gruntowych ściekami bytowo-gospodarczymi. Wprowadza zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu oraz tworzenia otwartych kanałów ściekowych.

Plan miejscowy nie będzie miał znaczącego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne. Ewentualne przedsięwzięcia realizowane na tym terenie będą poddane ocenom oddziaływania na środowisko, dzięki czemu będzie można wyeliminować potencjalne zagrożenia.

5.3.9 Wpływ ustaleń planu miejscowego na zasoby naturalne

Na terenie objętym planem miejscowym brak jest złóż oraz obszarów mających status obszarów górniczych.

5.3.10 Wpływ ustaleń planu miejscowego na stanowiska archeologiczne

Na terenie planu nie występują stanowiska archeologiczne ani dobra kultury objęte strefą ochrony.

5.3.11 Wpływ ustaleń planu miejscowego na stan zdrowia ludzi

Głównymi źródłami uciążliwości hałasem i zanieczyszczenia powietrza jest droga tranzytowa nr7 Warszawa-Gdańsk, granicząca bezpośrednio do południowego -zachodu z

terenami planu miejscowego. Również w najbliższej przyszłości należy się spodziewać wzrostu uciążliwości związanych z hałasem i zanieczyszczeniem powietrza po wybudowaniu w odległości 150m od terenu planu obwodnicy drogi ekspresowej S7.

Wg mapy akustycznej przedstawiającej zagrożenie hałasem generowanym ruchem na drogach krajowych i wojewódzkich, zamieszczonej w Raporcie WIOŚ Stan środowiska w Województwie Mazowieckim w 2007r., zasięg ponadnormatywny oddziaływania hałasem określono:

- zasięg izofony 60 dB w porze dziennej: przedziale 90-110m od drogi,
- zasięg izofony 50 dB w porze nocnej: w przedziale 131-165 m od drogi.

Należy podkreślić, że perspektywie roku 2030 w okresie nocnym izofona 50dB może przebiegać w odległości ok. 400m od krawędzi projektowanej trasy S7, dlatego ustalenia planu miejscowego minimalizują wpływ uciążliwości przed hałasem oraz zanieczyszczeniami atmosferycznymi istniejącej drogi krajowej i projektowanej drogi ekspresowej. Przykładowo: w strefie istniejącego bezpośredniego zagrożenia hałasem z ul. Kolejowej dopuszcza się tylko lokalizację zabudowy usługowej. Ponadto Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w celu ochrony terenów mieszkaniowych w projekcie budowlanym projektowanej trasy S7 nakazał budowę metalowych ekranów pochłaniających o wysokości 7m oraz pasy zieleni izolacyjnej. Plan miejscowy nie przewiduje intensywnej zabudowy w najbliższym sąsiedztwie projektowanej Trasy S7.

Na terenie planu miejscowego nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego w postaci napowietrznych linii elektromagnetycznych średniego napięcia. Docelowo plan miejscowy ustala skablowanie napowietrznych linii elektromagnetycznych niskiego napięcia.

5. 4 Informacja o możliwym oddziaływaniu transgranicznym na środowisko

Oddziaływania na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń planu miejscowego, będą miały zasięg lokalny. Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5.5 Zadania z zakresu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko określone w planie miejscowym

Obszar miejski Łomianek jest miejscem silnie rozwijającym się, w którym planowane są zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym. Na terenie planu przewidziane jest stworzenie obszaru koncentrującego usługi wzdłuż ul. Kolejowej oraz rozmieszczenie zabudowy mieszkaniowej zgodnie z zasadami ładu przestrzennego. W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko plan miejscowy wprowadza ustalenia oparte na

zasadach zrównoważonego rozwoju, w którym jedynym z podstawowych zadań jest ochrona środowiska. Wprowadza rozwiązania najbardziej korzystne dla środowiska przyrodniczego i ludzi, równocześnie tworząc możliwości realizacji zamierzeń inwestycyjnych. Jako przykład można wskazać adaptację na terenach zabudowy mieszkaniowej i usługowej istniejącego drzewostanu. Plan miejscowy zapewnia również wprowadzenie działań mających na celu ograniczenie zanieczyszczeń środowiska. Wprowadza ochronę wód i gleb poprzez rozbudowę sieci kanalizacyjnej oraz ograniczenie lokalizacji obiektów, które mogą negatywnie, ponadnormatywnie wpłynąć na stan środowiska. Reasumując na całym terenie opracowania, który znajduje się w obrębie strefy ochronnej (otuliny) Kampinoskiego Parku Narodowego (KPN) kształtowana jest przestrzeń tak, aby zachować najcenniejsze wartości przyrodnicze i krajobrazowe. Wprowadza się zabudowę minimalizując zagrożenia istniejące i potencjalne.

W strefie znacznej uciążliwości hałasem i zanieczyszczeń powietrza, w szczególności w sąsiedztwie drogi tranzytowej nr 7, plan miejscowy nie wprowadza terenów funkcjonalnych wrażliwych na hałas: zabudowy mieszkaniowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, obiektów stałego przebywania dzieci itp.

6. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego

Realizacja planu miejscowego będzie skutkować niewielkimi zmianami środowiskowymi. W celu zidentyfikowania pojawiających się zmian środowiskowych oraz ograniczenia ewentualnych negatywnych skutków wskazana jest stała kontrola. Zaleca się przeprowadzanie monitoringu poszczególnych elementów środowiska (wody, gleby, powietrza, klimatu akustycznego itp). Analizę skutków realizacji planu miejscowego należy wykonywać w ramach całościowej oceny środowiska oraz jej poszczególnych elementów.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z dnia 10 maja 2003 r., poz. 717, z późn. zmianami):

„W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy.

Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.”

Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska i przyrody.

6. Rozwiązania alternatywne

Na etapie sporządzania projektu planu miejscowego, w związku z dostrzeżeniem czynników, które mogłyby skutkować negatywnym oddziaływaniem na środowisko, rozpatrywane były różne warianty. W zespole projektowym prowadzone były rozmowy i uzgodnienia dotyczące oddziaływania na środowisko poszczególnych elementów koncepcji planu. Wybrano wariant najbardziej korzystny pod względem środowiskowym i uwzględniający założenia zrównoważonego rozwoju, dla którego sporządzono niniejszą prognozę.

Po rozpatrzeniu rozwiązań alternatywnych wprowadzono ustalenia ograniczające działania mogące negatywnie oddziaływać na środowisko (zostały one przedstawione w rozdziale 5) i które zapewniają ochronę przyrody, poprawę jakości i stanu środowiska oraz warunków życia mieszkańców.

Prognoza oddziaływania na środowisko wskazuje ponadto na konieczność monitorowania jakości i stanu środowiska.

8. Wnioski

Zmiany związane z przeznaczeniem terenu będą prowadzić do oddziaływania na środowisko. Przyczynią się do zmiany warunków środowiskowych, przekształcenia krajobrazu, w pewnym stopniu do zanieczyszczenia gleb i wód, emisji zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu (zwłaszcza w czasie prac budowlanych). Będą dotyczyć takich elementów środowiska jak: różnorodność biologiczna, ludzie, zwierzęta, roślinność, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, dobra materialne.

Realizacja przyjętych w planie miejscowym ustaleń będzie oddziaływać pozytywnie lub nie będzie miała znaczącego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska. Zabezpiecza przed niekorzystnymi czynnikami obszary Natura 2000 oraz teren Kampinoskiego Parku Narodowego.

Przyjęte ustalenia optymalnie wykorzystują teren gminy i przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni. Wprowadzają nową zabudowę usługową, mieszkaniowo-usługową i mieszkaniową jednorodziną średniointensywną na obrzeżach opracowania, zaś zabudowa szeregową skoncentrowaną w centralnej części. Rozwój urbanizacji na tych

terenach przyczyni się do lokalnego zmniejszenia się bioróżnorodności, zmiany gatunkowej i ilościowej w świecie roślin i zwierząt, zmiany mikroklimatu. Rozwój zabudowy jest preferowany na terenach o glebach charakteryzujących się niskimi klasami bonitacyjnymi, dlatego zmiany, które zajdą w wyniku urbanizacji będą nieznaczące.

Ustalenia planu miejscowego nie spowodują zagrożenia zanieczyszczeniem wód powierzchniowych, podziemnych, gleb, powietrza i zagrożenie hałasem. Prognoza nie przewiduje przekroczenia wymaganych standardów dotyczących jakości i stanu środowiska.

Plan miejscowy będzie miał pozytywny wpływ na życie mieszkańców. Wprowadzając zabudowę mieszkaniowo-usługową, zapewnia jednocześnie obsługę w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, zaopatrzenie w energię, gaz.

Przeprowadzona analiza i ocena oddziaływania na środowisko nie wykazała istotnych przeciwwskazań dla realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska”.

Prognoza wpływu ustaleń planu na poszczególne dziedziny i komponenty środowiska:

Dziedzina, komponent środowiska	Prognoza wpływu ustaleń planu
obszary Natura 2000 i inne obszary objęte ochroną prawną	nie przewiduje się wpływu plan nie narusza przepisów ochronnych zabezpiecza przed niekorzystnymi czynnikami obszary i objekty chronione prawnie
różnorodność biologiczną, świat roślin i zwierząt	Oddziaływanie lokalne
krajobraz	Wprowadzenie ładu uporządkowania przestrzeni
klimat	Oddziaływanie lokalne
powietrze (uciążliwości hałasem i zanieczyszczenia powietrza)	Realizacja ustaleń planu nie doprowadzi do powstania nowych istotnych źródeł drgań i hałasu czy też zanieczyszczeń powietrza. Sąsiadująca droga tranzytowa 7 stanowi źródło uciążliwości hałasem i zanieczyszczenia powietrza. Nowym źródłem hałasu będzie projektowana droga ekspresowa S7. Plan wprowadza ustalenia minimalizujące skutki.
gleba	Wpływ niewielki
rzeźba terenu	Wpływ lokalny, mało znaczący
woda	Nie przewiduje się wpływu na wody powierzchniowe i podziemne
zasoby naturalne	Brak złóż oraz obszarów mających status obszarów górniczych na terenie planu miejscowego.
zabytki i dobra kultury	Brak zabytków i dóbr kultury
stan zdrowia ludzi	Nie przewiduje przekroczenia wymaganych standardów dotyczących jakości i stanu środowiska w wyniku realizacji planu.
dobra materialne	Istnieje zagrożenie powodzią na całym terenie planu miejscowego.

9. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko planu miejscowego „Sierakowska” została opracowana zgodnie z *Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227)*. Jej zakres i stopień szczegółowości został określony w uzgodnieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 08.04.2010r. oraz z Uzgodnieniem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Powiecie Warszawskim Zachodnim z dnia 12.05.2010 r.

Głównym celem prognozy była ocena wpływu potencjalnych zmian wprowadzanych planem miejscowy na stan i funkcjonowanie środowiska.

W prognozie zostały przedstawione ustalenia planu miejscowego, dotyczące nowego zagospodarowania, komunikacji, infrastruktury oraz ochrony środowiska. Ponadto omówione zostały ustalenia planu miejscowego, które mają na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze oraz ludzi. Przeprowadzona analiza wykazała, że realizacja planu miejscowego będzie wiązała się z niewielkimi przekształceniami terenu. Plan miejscowy realizuje zamierzenia gminy stworzenia na tym obszarze miejskiej zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Porządkuje przestrzeń poprzez ustalenia dla istniejącej oraz planowanej zabudowy. Wprowadza wiele istotnych zapisów zapewniających ochronę środowiska, w tym ochronę sąsiadujących obszarów cennych przyrodniczo i objętych ochroną prawną. Ustala modernizację dróg oraz rozwój infrastruktury technicznej na tym terenie.

W prognozie pozytywnie oceniono zgodność planu miejscowego z obowiązującymi przepisami na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Analiza wykazała powiązania planu miejscowego z innymi dokumentami planistycznymi, w tym kontynuację koncepcji rozwoju gminy zawartej w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki*.

W prognozie został również przeanalizowany stan i funkcjonowanie środowiska. Szczególną uwagę zwrócono na obszary i obiekty chronione prawnie: obszary Natura 2000, Kampinoski Park Narodowy (KPN) i jego otulinę.

Ocenie zostały poddane główne zmiany zagospodarowania i ich przewidywany wpływ na środowisko: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, powietrze, wodę, glebę oraz obszary objęte ochroną prawną (obszary Natura 2000). W ogólnej ocenie stwierdzono, że plan miejscowy nie będzie miał znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko. Będą to głównie pozytywne lub neutralne oddziaływania. Plan miejscowy zachowuje wymagania prawne w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego. Ustalenia planu miejscowego są korzystne dla ochrony obszarów Natura 2000, Kampinoskiego Parku

Narodowy (KPN) i jego otuliny. Nie naruszają obowiązujących standardów środowiskowych w zakresie zanieczyszczeń gleby, wód, powietrza oraz klimatu akustycznego. Prognoza pozytywnie ocenia wpływ planu miejscowego na krajobraz. Przewiduje, że nowe zagospodarowanie wprowadzi ład przestrzenny.

Prognoza nie przewiduje oddziaływania transgranicznego na środowisko.

Prognoza przedstawia rozwiązania alternatywne dla ustaleń planu miejscowego wskazując jednocześnie na konieczność prowadzenia stałego monitoringu środowiska dla całego terenu planu.

Podsumowując, prognoza nie wykazała istotnych przeciwwskazań dla realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska”.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA MPZP
NA ŚRODOWISKO
obszar opracowania na tle
form ochrony przyrody**

LEGENDA:

- granica gminy Łomianki
- granica mpzp

Obiekty chronione:

- pomniki przyrody

Obszary chronione:

- strefa ochrony Kampinoskiego Parku Narodowego (otulina)
- Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (WOChK)
- Natura 2000 - Puszcza Kampinoska
- Kampinoski Park Narodowy (KPN)

Ciągi przyrodnicze:

- korytarz ekologiczny rangi ponadregionalnej

Źródła uciążliwości:

- drogi ekspresowe
- drogi główne ruchu przyspieszonego

